דברי אמת — במדבר

כאשר צוה ה' את משה ויפקדם כו' דאיתא בזוהר אשר לשון אימא הוא התשובה המאשר את האדם בדרך ישרה וזה צוה יתב' למשה להעמיד מדריכים בדרך ישרה את העם כגוונא דלעילא באמת. וזה כאשר המאשר אותנו צוה ה' את משה. ויפקדם משה היה ממנה על כל דור לאשר את ישראל בדרך ישרה:

איש על דגלו באותות כו' דהנה פרשנו בן פורת יוסף כדאיתא בספרים שקודם זה. ובקיצור נחזור הצדיק הנקרא יוסף שיש לו טוב עין ותמיד מה שטוב לישראל הוא בעיניו מעט ומבקש יוסף ה' וזה בן פורת עלי עין הוא עין ה' אל יראיו לשון יחיד קאי על עינא פקיחא שהוא הכל אחדות לטובה ואין שייך שמאל ע"י זה בנות פי' הרוצים לקבל צעדה פי' מתקרבות להבן הם הצדיקים האוהבים אותו יתב' כבן לאביו. עלי שור לשון ראיה שרואים שטוב להצדיק. וזה איש על דגלו לשון קבוצו היש להם אחדות עמו. באותות לבית אבותם כמו האותות שנעשו לבית אבותם יתנו בנ"י ימשכו חנינה לבנ"י. מנגד לשון המשכה שיומשכו ע"י זה סביב לאוהל מועד יחני כו'. וי"ל עוד איש על דגלו הוא (בני) מזוני ועושר כי אם יש פרנסה יש אחדות וקיבוץ וכמו ותרעינה באחיו [כתרגומו באחוא] וכן איתא בגמרא באותות י"ל בני שיחתום אות בריתו יתב' בבשרם לבית אבותם הוא חיי כי האבות האריכו ימים וכן פרשנו וחנו בני ישראל איש על מחניהו הוא חיי כי מחניהו פרושו אבריו של אדם איש הוא הנשמה וכנ"ל ועל דגלו מזוני לצבאותם הוא בני שיתברכו צבאותינו: